

## Indstilling II.

### Indstilling om en ekstraordinær Lovgivning til Støtte for kriseramte Landbrugere.

(Af *N. Frederiksen, Holdgaard og H. Waage.*)

Den nuværende Landbrugskrise staar i nøje Forbindelse med den af Nationalbanken under og efter Krigen førte Valutapolitik, idet Inflationen medførte en uhyre Stigning i Priserne paa Landejendomme, en Prisstigning, der ved den senere stedfundne Deflation maatte blive skæbnesvanger for alle, som havde købt Ejendom i Inflationsperioden. Disse Landejendomsbesiddere har ikke alene tabt den af dem i vedkommende Ejendom anbragte Kapital, men de trues nu yderligere med at blive kastet ud af deres økonomiske Virksomhed. Selv om det tør antages, at en Del af de paagældende Landmænd som Følge af særlig Dygtighed vil være i Stand til at ride Stormen af, kan det næppe betvivles, at det store Flertal, som kun besidder normal Gennemsnitsdygtighed, ikke i Længden vil være i Stand til at forrente den Gæld, de har paadraget sig i Inflationsperioden, og derfor om kortere eller længere Tid vil blive tvungne til at gaa fra Hus og Hjem.

Selv om Ansvar for den forfejlede Valutapolitik, der er Landbrugskrisens Aarsag, maa paalægges Nationalbanken, maa Statsmagten paa Grund af den overfor Nationalbankens Fejlgreb udviste Passivitet finde sig i at bære et ikke ringe Medansvar for Krisen. Efter vor Opfattelse vil Statsmagten derfor ikke kunne afvise Kravet om, at der ved særlige Lovgivningsforanstaltninger skal aabnes de kriseramte Landejendomsbesiddere en Mulighed for at kunne opretholde deres økonomiske Eksistens og bevare deres Ejendomme.

Den gældende Lovgivning om Tvangsakkord udenfor Konkurs (Loven af 14. April 1905 og Tillægslov af 12. April 1927) aabner som bekendt en Debitor, der ikke har gjort sig skyldig i uredeligt, letsindigt eller uordentligt Forhold, Adgang til under visse Betingelser at opnaa Tvangsakkord. Den gældende Lovgivning stiller imidlertid saa strenge Fordringer til Debitor, at kun et ringe Antal af de som Følge af Deflationen insolvente Landejendomsbesiddere kan have nogen Nytte af denne Lovgivning. Under de nuværende for alle Samfundsklasser og Erhverv højst ugunstige økonomiske Forhold vil det nemlig for det store Flertal af Skyldnere være overmaade vanskeligt at stille et for Kreditorerne saa gunstigt Akkordforslag, at det kan ventes tiltraadt af det i Loven af 12. April 1927 § 3 foreskrevne Flertal af Kreditorer. Endvidere vil den ubetingede Regel i Loven af 14. April 1905 § 20, hvorefter Panthavere, for saa vidt deres Panteret angaar, overhovedet ikke berøres ved Akkorden, i de fleste Tilfælde være en Hindring for, at en insolvent Landejendomsbesidder kan opnaa Tvangsakkord. Skal en Tvangsakkordordning være de af den nuværende Krise ramte Landejendomsbesiddere til virkelig Nytte, er det derfor nødvendigt, at den gældende Lovgivning midlertidig ændres. Der maa aabnes de in-